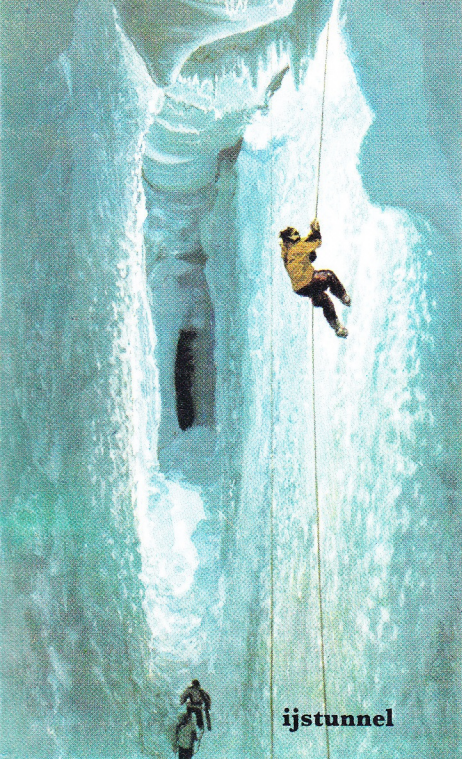

Een winter op Antarctica

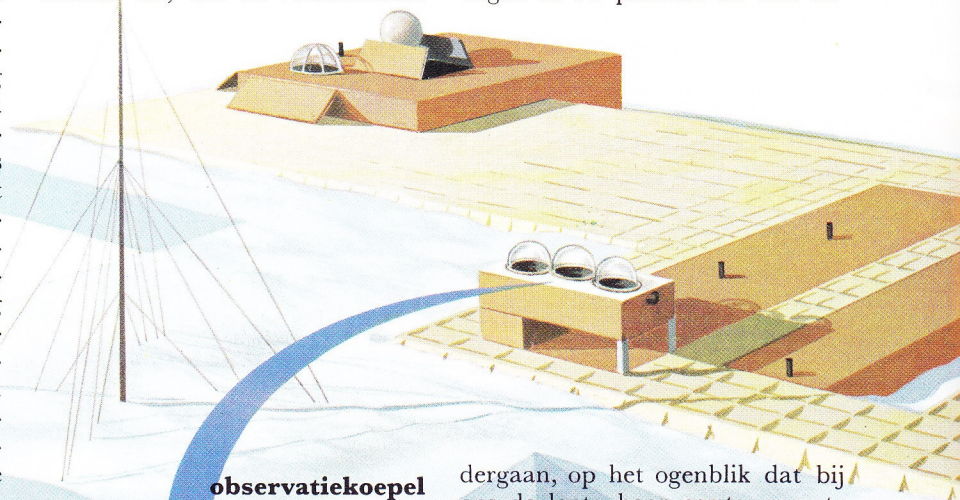
ijstunnel

De deelname van de Verenigde Staten aan het Internationaal Geofysisch Jaar 1957-58 heeft aanleiding gegeven tot een merkwaardig exploit: de Amerikanen richtten nabij de zuidpool een wetenschappelijk station op, waar 18 pioniers het werk van Amundsen en Scott op grootse wijze voortzetten en aldus een nieuw hoofdstuk in de geschiedenis van Antarctica inluiden. De groep stond onder leiding van Dr. Paul A. Siple, een wetenschapsman, bijgestaan door 8 andere vorsers, speciaal voorbereid om meteorologische, seismologische en glaciologische onderzoeken te doen. Negen andere specialisten van de Navy, waaronder technici, een dokter en een kok vulden het team aan. Deze 18 mensen werden met de grootste zorg uit een aanzienlijk aantal kandidaten gekozen: een maandenlange expeditie naar de zuidpool vereist inderdaad kerngezonde en moreel sterke persoonlijkheden. Dr. Siple, door de Amerikanen "Mr. Antarctica" genaamd, vergezelde Byrd reeds in 1928 naar de zuidpool. Sedertdien ver-

toefde hij daar reeds 64 maanden, wat een wereldrecord is!

Hij leidde tevens de belangrijke voorbereidende werkzaamheden, want het welslagen van dergelijke expedities hangt voor een groot gedeelte af van rationele planning. Men dient inderdaad vooraf te denken aan het optrekken van de woningen, aan de uitrusting en de voeding, aan het wetenschappelijke materieel en ten slotte aan de verdeling van de werkzaamheden. Het optrekken van het kamp zelf was pionierswerk. Men voerde weliswaar geprefabriceerde woningen aan, maar ze dienden zó opgesteld dat de manschappen tegen de woedende natuurkrachten beveiligd waren. De specialisten kaptten in sneeuw en ijs diepe tunnels uit, om de verschillende

afdelingen met elkaar ondergronds te verbinden en om de proviand op te slaan. Naast de woonruimten voor de manschappen bevatte het zeer moderne kamp nog een speel- en een ontspanningszaal, een bibliotheek en verder een astronomisch laboratorium, een meteorologische hut, een radio- en een elektrische centrale, een garage, een ruimte voor de watervoorraden en de wetenschappelijke afdeling voor de leider van de groep. Buiten het kamp werd nog een grote "voorraadkelder" voor brandstoffen gegraven. Eens de antennes geïnstalleerd, was de expeditie klaar om haar werkzaamheden te beginnen: de strijd tegen de zes maanden lange poolnacht nam een aanvang! Op 22 maart zagen de 18 pioniers de zon on-

observatiekoepel

dergaan, op het ogenblik dat bij ons de lente haar eerste warmte brengt. Op dat ogenblik vraagt men zich wel eens af, waarom de mens zich zoveel moeite en risico's getroost, waarom men ijzige temperaturen trotseert en zich vrijwillig aan de moordende eenzaamheid overlevert. Hiervoor is slechts één verklaring mogelijk: de overtuiging dat dit werk het welzijn van de gemeenschap zal bevorderen. Het oprichten van permanente waarnemingsstations

In het kader van het Internationaal Geofysisch Jaar zonden de USA een groep van 18 wetenschapsmensen en technici naar Antarctica. Daar werd voor het eerst in de geschiedenis van de moderne ontdekkingsstochten een kamp opgericht, dat de maandenlange poolnacht trotseerde en waar de wetenschap en de geesteskracht van de mens de toemolozende macht van de natuur aan banden legden.

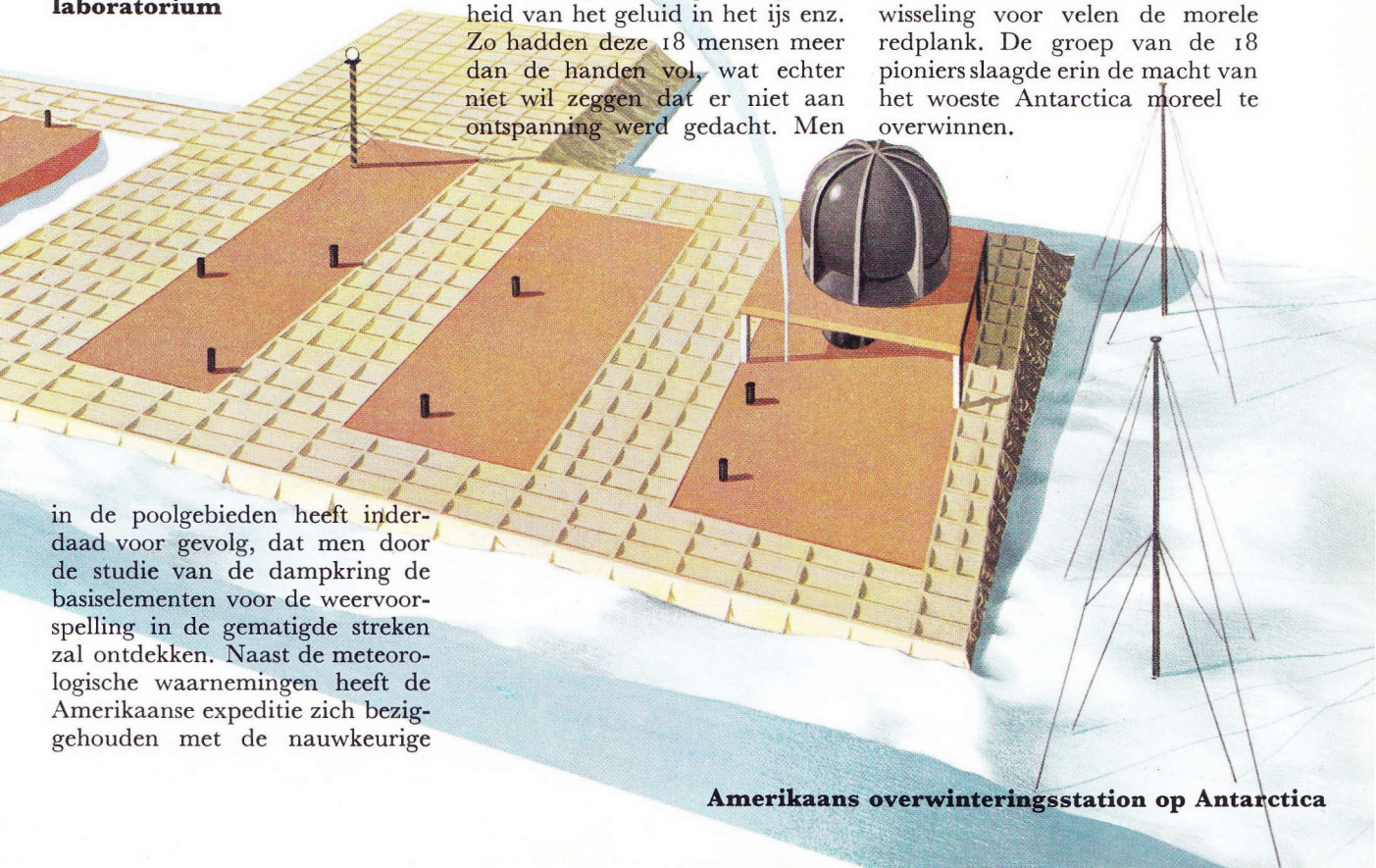

laboratorium

bepaling van de geografische pool, die op het uiteinde van de ingebeelde aardas ligt. Dank zij precieze berekeningen werd de zuidpool in alle richtingen tot op 30 m nauwkeurig vastgesteld. Met de bepaling van de geografische noordpool is men nog niet zo ver gevorderd: de voortdurend bewegende ijsmassa's vormen hier de grootste hindernis. De Amerikaanse zending hield zich verder bezig met de studie van de ijslagen, het aardmagnetisme, de ionosfeer waarin de radiogolven worden weerkaatst, de voortplantingssnelheid van het geluid in het ijs enz. Zo hadden deze 18 mensen meer dan de handen vol, wat echter niet wil zeggen dat er niet aan ontspanning werd gedacht. Men

maakte muziek, men beluisterde fonoplaten, men speelde tafeltennis, men deed zelfs aan sport. En toch moet bij dit alles rekening worden gehouden met de geaardheid van de mens, die van afwisseling houdt om aan de greep van de verveling te ontsnappen. Wanneer men steeds op een beperkt aantal gezichten moet kijken, verlangt men naar andere mensen of naar de eenzaamheid. En deze laatste precies foltert de mens in de maandenlange poolnacht. Daarom waren de radioverbindingen met het moederland en de briefwisseling voor velen de morele redplank. De groep van de 18 pioniers slaagde erin de macht van het woeste Antarctica moreel te overwinnen.

in de poolgebieden heeft inderdaad voor gevolg, dat men door de studie van de dampkring de basiselementen voor de weersvoorspelling in de gematigde streken zal ontdekken. Naast de meteorologische waarnemingen heeft de Amerikaanse expeditie zich beziggehouden met de nauwkeurige

Amerikaans overwinteringsstation op Antarctica